

Για τις εκλογές της 20ής Σεπτεμβρίου

Σε γενικές γραμμές, με εκλογές μπήκε το καλοκαίρι, λόγω δημοψηφίσματος, με τις εκλογές της 20ής Σεπτεμβρίου φεύγει. Μέσα σε αυτό τον κύκλο της εναλλαγής των εποχών, του θρησκευτικού και εθνικού εορτολογίου, των πανελλαδικών εξετάσεων και της ανακυκλούμενης φλυαρίας, έχουμε τελευταία και τη συχνή προσφυγή στις κάλπες, ως ένα σταθερά επαναλαμβανόμενο άθλημα των σημερινών κυβερνώντων. Εκλογές αχρείαστες κατά τη γενική ομολογία αλλά απαραίτητες για τον νεοελληνικό πολιτικό επαρχιωτισμό. Φοβάμαι ότι θα τις ξαναέχουμε. Όσο δεν γίνεται κατανοητό ότι ο λαός εξουσιοδοτεί άλλα δεν αποφασίζει για ζητήματα τα οποία οφείλουν να χειρίζονται

οι εκλεγμένοι ηγέτες του τόσο θα απλώνεται στην πολιτική ζωή του τόπου η ευθυνοφοβία. Και θα τίθεται θρασύδειλα πάνω απ' όλα η κομματική επιβίωση εν ονόματι της ψήφου των πολιτών.

Και το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ αθέτησαν παλαιότερα αναιδώς πλείστες προεκλογικές τους υποσχέσεις. Σήμερα όμως έχουμε εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ τη μοναδική περίπτωση, τολμώ να πω, της μεγαλύτερης και πιο άγαρμψης πολιτικής κυβίστησης μετά τη μεταπολίτευση. Και όχι μόνο αυτό. Με τις εκλογές ζητείται από το «λαό» να πει μονορούφι το νερό της λησμονιάς. Να μετανοήσει ο καθένας εντός του, που πίστεψε ίσως στον ΣΥΡΙΖΑ για την ατομική και συλλογική του σωτηρία και να πει ήμαρτον, δεν έγινε και τίποτε. Τι κι αν ως χώρα κινήθηκε επισήμως με την αφελή ελπίδα του νεοφώτιστου και στο τέλος η επαναστατική κυβέρνησή μας φίλησε το χέρι της Ευρώπης που φτύνοντας πήγε να δαγκώσει; Δεν υπάρχει πια «πρώτο τραπέζι πίστα». Τι κι αν τα φανταστικομύρια με το θησαυρό των Ευρώ από το θησαυροφυλάκιο του Σκρουτζ στη Λιμνούπολη απεδείχθησαν άθρακες; Τώρα που όχι μόνο οι Κινέζοι αλλά και οι Ρώσοι με τους Λατινοτέτοιους κάνουν τον Κινέζο ξεχασμένοι, τώρα που με τα ηρωικά μας «ξέρεις ποιος είμαι εγώ ρε» υπάρχουν σίγουρα καλοκαρφωμένα στο σώμα της πατρίδας τα επιπλέον δεκάδες δανεικά δισε-

Του
**Κώστα Ν.
Κωνσταντίνου***

κατομμύρια Ευρώ των Ευρωπαίων, τώρα μας ζητείται αναιδώς να δώσουμε συγχωροχάρτι στον πολιτικό κουτσαβακισμό, στις παρείστικες φαντασιώσεις, στην άγνοια, στην αμάθεια, στην ανικανότητα, στην αμετροέπεια, στην εξαπάτηση, στο μονοπώλιο του πατριωτισμού, στο στιγματισμό όσων διαφωνούν, στην πολιτική ουσιαστικά απατεωνιά. Και το χειρότερο: να «δικαιωθεί» με απλουστευτικούς συμπληρωματικούς στη συνείδηση του ψηφοφόρου η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, ακόμα και στις μετά τις ευρωεκλογές του 2014 επιλογές της.

Και όμως. Ο πρωθυπουργός της χώρας συνεχίζει να πλέει σε πελάγη δημιουργικής ασάφειας. Με το πολιτικό φάντασμα του κ. Βαρουφάκη να έχει στοιχειώσει, τελειωτικά κατά τα φαινόμενα, κάθε τιμια ειλικρινή προσπάθεια απεμπλοκής από τις φαιδρές σακλαμάρες των ασκήσεων επί χάρτου. Και με την μπάσα ομολογία του κ. Βούτση ότι δεν είναι ανάγκη να υποστηρίξει το κόμμα του το συριζαϊκό μνημόνιο, αν δεν είναι

στην εξουσία! Αντιστράφηκε πλήρως το «εμείς θα παίζουμε στο εξής το νταούλι, ή μάλλον τη λύρα της Κρήτης, κι εκείνοι θα χορεύουν πεντοζάλη». Είναι η οικτρή απόδειξη ότι ο κ. Τσίπρας αντιλαμβάνεται την εξουσία ως κατάληψη, μια ενασχόληση στην οποία επιδόθηκε με ζήλο ήδη από τα μαθητικά του χρόνια. Υπήρξε ο εκφραστής και ενορχηστρωτής του «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα» και δεν μπορεί τώρα να του φταίνε οι άλλοι. Είχε τελικά δίκαιο αυτός που είπε ότι η λύρα, ιδίως όταν δεν υπάρχει και η λίρα (με γιώτα) είναι ένα πολύ δύσκολο όργανο γιατί αυτός που την παίζει πρέπει να προσέχει τι κάνουν και τα πρόβατα...

Δεν γνωρίζω πόσο εύκολο είναι να ριχτούν στη λήθη όλες οι λαϊκίστικες κορόνες του παρελθόντος. Γνωρίζω όμως ότι η αυτοκριτική πρέπει να συνοδεύεται πάντα από διορθωτικές πράξεις και με διάθεση συνεννόησης με τα άλλα κόμματα. Δεν είναι ώρα να χτίζονται νέα τείχη. Ήλπιζα ότι θα το έκανε ο πρωθυπουργός για να συνεχίσει να έχει τη στήριξη του μεγαλύτερου μέρους της κοινωνίας. Θα μπορούσε να είναι η ώρα του. Τον περιμένουμε. Μακάρι από τις εκλογές του Σεπτεμβρίου να προκύψει μία σοβαρή κυβέρνηση συνεργασίας και εθνικής συνεννόησης. Να κοπάσει η με την εκάστοτε φορά του πνεύματος ψηφοθηρικού ανέμου ρεκλάμα του ηδονικού συνθή-

ματος «πάνω απ' όλα το δικό του λαός». Στη δημοκρατία πάνω απ' όλα είναι ο Νόμος. Να ξεριζωθεί η βαθιά αντίληψη που υποβλήθηκε στον κόσμο διαχρονικά - και πολύ περισσότερο τα τελευταία χρόνια - ότι οι κοινωνικοοικονομικές εκδηλώσεις της ελληνικής κρατικής ασυναρτησίας δικαιολογούν από πολίτες και πολιτικούς το εσθιθηλικό τσαμπουκαλίκι. Να σταματήσουμε να ζούμε σε διαρκή συνωμοτική αντιπαλότητα ως προς ό,τι ζητά να μας ελέγξει. Να υπάρξει μια πολιτική και κοινωνική ζωή που δεν θα περιφέρεται γύρω από καμία ΕΡΤ, δεν θα αναλώνεται στην επαναπρόσληψη καθαριστριών, θα διώξει τις «Σκουριές» από την καθημερινότητά μας, θα ξέρει ποια είναι τα πραγματικά καμώματα της ζωής (με κεφαλαίο) εντός και εκτός βουλής, θα αξιολογεί και θα αξιολογείται. Που δεν θα σκοτώνεται για τις πρόωρες συντάξεις. Που όταν μιλά για «μεταναστευτικό» θα εννοεί τον ξενιτεμό των παιδιών μας και όχι το προσφυγικό πρόβλημα των αναξιοπαθούντων συνανθρώπων μας. Δεν αντέχουμε άλλο. Να γίνει και το χατίρι σε όσους νοστάλησαν νωρίς το ρόλο της αντιπολίτευσης.

* Ο Κώστας Ν. Κωνσταντίνου είναι καθηγητής φιλόλογος στο 3ο Γενικό Λύκειο, πρώην διευθυντής του Σου Γενικού Λυκείου kkekostas@gmail.com

ΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟ

ΚΩΝ. Ι. ΡΕΛΑΚΗ

ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ
ΜΑΙΕΥΤΙΚΗΣ -
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΚΡΗΤΗΣ

θα λειτουργεί από 1/9/15
κάθε ΔΕΥΤΕΡΑ / ΤΡΙΤΗ και
ΠΕΜΠΤΗ από 6-9 μ.μ.

Για ραντεβού στα τηλέφωνα:

2810-228278

6949543304

και σε περίπτωση ανάγκης

6944204931

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΙΑΤΡΕΙΟΥ:

ΖΩΓΡΑΦΟΥ 11

Πλατεία Δασκαλογιάννη

www.patris.gr